

“Özelleştirme kararı geç alınmış bir karardır”

Selim Kaya twitterden “Özelleştirme kararı geç alınmış bir karardır” deyince sosyal medyadaki karşılığı da çok hızlı oldu. TJK'nın özelleştirme gündemini ve twitterdeki görüşünün detaylarını Kaya ile konuştuk.

Kemal Akyer : Türk atçılığı özelleştirme yolunda farklı bir rotaya doğru yol alıyor. Sosyal medyada yaptığın paylaşım, takipçilerin tarafından tartışılmaya devam ediyor. Türk yarışçılığı kurulduğu günden itibaren önce Türkiye Yarış Atı Sahipleri Derneği, 23 Ekim 1950 tarihinden sonra TJK'nın idaresinde 67 yıldır sürerken Resmi Gazetede yayınlandığı üzere 01.01.2018 tarihinden itibaren Türkiye Varlık Fonu'na devredilerek TJK'nın asli üye sistemiyle yapılan yönetimine son verilecek. Türk yarışçılığının hızlı gelişen gündemi ile ilgili neler söylemek istersin?

“Camiada kalite çıtasının günden güne düştüğünü gözlemliyorum”

Selim Kaya : Evet, böyle bir tweet attım. Her yerde olduğu üzere atçılık camiasının da bir medyası var. Ben bu tweeti atarken camiamızda öne çıkmış yarış yazarlarını bilerek etiketledim. En azından bu konu hakkında neler düşündüğümü önemseyecek birilerine ulaşırım, düşüncesindeydim. Bir toplumun ve bir devletin medyası yoksa kendisi de olmaz. Bunu yaparken birileri sorumluluk alıp “ne demek istediniz” diye sormasını bekledim. Bu vesile ile size ve ekibi-nize teşekkür ediyorum.

Attığım tweet'te “Özelleştirme kararı geç alınmış bir karardır” yazdım. Bu sözümün hala arkasındayım ve hatta bunun için yarışçılığımızın iç dinamikle-

ri ve yürütmesi noktasında haklı sebeplerimizin olduğu kanaatindeyim. Camiada kalite çıtasının günden güne düştüğünü gözlemliyorum. Mesela yakın bir zamanda bir hipodromumuzda yarış sonu eyerimi sökerken camiadan iki kişi yanıma gelerek daha atın yanında ve safkının ilgisine raporumu verirken, araya girip, gayet tuhaf bir şekilde bana dönerek “Biz bu ata 500 TL oynadık” gibisinden oldukça imalı ve cüretkar bir şekilde yaklaştı.

“Ahırlar bölgesini baştan aşağı dolaşın bakın kaç tane silah bulacaksınız?”

İddia ediyorum ki bugün ahırlar bölgesini baştan aşağı dolaşın bakın kaç tane silah bulacaksınız? Pistin kenarında fıskiyeler var, olacak şey değil. Bunlar resmen demirden fıskiyeler. Gözümle gördüm, bir atın bir jockeyin bu demir fıskiyelerin üzerine düştüğünü. O zaman sormazlar mı nerede can güvenliğimiz nerede TJK? Hatta dahası da var. Bir atını bir yarışa koşacaksın, kaydetmeyi planlarken birileri çıkıyor ve “buraya biz koşacağız, sen koşma” veya önde gitmen gereken koşullarda “benim atımı kovalama” veyahut yarış sonu “sen niye kovaladın benim atımı, beni kapatın o yüzden ben kaybettim...” gibisinden sizlere yüzlerce örnek sayabilirim. Her gün aynı olaylar her gün aynı huzursuzluk olunca sizce biz nasıl çıkacağız uluslararası arenaya? Bu zihni-

yetle bunu başarabilir miyiz? Bu arada bu söylediklerimi genel anlamda tüm hipodromlarımız için söylüyorum. Her yerde var bu yaşananlar ve işte bundan dolayı “özelleştirme için geç kalınmış bir karardır” diyorum.

Yarış biter kazanana saldırı olur, kimse sesini çıkartmaz. Bu İstanbul'da da oldu, başka illerde de oldu. Maalesef yapanın yanına kar kalınca ve bugüne kadar bunu değiştirecek bir yapı olmayınca, atçılığımız bırakın olduğu yerde saymayı daha da geriye gitti, diye düşünüyorum. Yarış basınının atçılık adına üzerine düşen sorumluluğu tam manasıyla yerine getirdiği kanısında değilim.

“Bu uğurda atçılığa hem bedel ödedim hem de hizmet ettim”

3 ay önce Ömer kardeşimi kaybetmişim, 20 gün geçmemiş ağabeyim Remazan Kaya'nın sağlık durumu ortada. Yıllar önce başka bir ağabeyim Ali Kaya'yı da bir yarış esnasında kaybetmişim. Bu uğurda atçılığa hem bedel ödedim hem de hizmet ettim.

Geçtiğimiz senelerde diğer ağabeyim Mustafa Kaya'nın FOBİ isminde bir atı Şanlıurfa'da yarış kazanıyor ve inanın başka bir at sahibi gelip FOBİ'yi dövüyor. Ağabeyim Mustafa Kaya'yı bilenler bilir. Bedensel engellidir, onu bile kaç kişi sakattır, günahdır, ayıptır demeden araya alıp dövüyorlar. Bununla alakalı

raporlar, dilekçeler komiserler kuruluna kadar ilettiğimiz halde maalesef sonuç yine yapanın yanına kar kalmıştır. Ama özelleştirme gerçekleştirilmiş olsa kimsenin böyle bir şekilde davranış göstereceğine inanmıyorum. Marka değeri adına buna asla müsaade etmez, özel şirket. Böyle bir olay yaparı anında dışarı atar, atçılık dahi yapamazlar. Ne yazık ki şimdi bakıyorum önüne gelen olmuş atçı, önüne gelen olmuş hakim, savcı... Adaleti adil ve sağlıklı dağıtmayınca atçılığın daha iyi noktalara gelmesini çok üzülererek söylemek istiyorum ki göremeyiz.

“Her şey lafta kalır”

Medya, Selim Kaya attan düşünce, geri kalınca, eleştirip gündeme getiriyor. Nedense bu tarz olayları gündeme getirmek kimsenin işine gelmiyor. Selim Kaya'ya saldırıyorlar, küfür ediyorlar gündeme gelmiyor. Bu sıkıntıların bitirilmesi için çaba sarf edilmiyor. Jokey odaları ayrı bir olay... Türkiye'nin dört bir yanından apranti olup gelmiş çocuklar var. Orada yaşadıkları, diğer jokeylerden aldıkları tehditleri kimse görmüyor. Bunlar bir günlük, bir haftalık şeyler değildir. Ezelden ebede yaşanmış ve yaşanan şeylerdir. Yanına abisini, amcasını, akrabasını alan oluyor başımı-

za kurtlar vadisi. İşte bu yüzden bunlar düzelmüyor. Ne zaman özelleştirme konusu gündeme gelse asli üyeler olsun, dernekler olsun, yarış yazarları olsun hep birlik ve beraberlikten bahsedeler. Her şey lafta kalır. Örneğin jokeyler müşterek bahislere katılmış ve bunlar tespit edilmiş lakin az bir cezayla hepsi yine at biniyorlar. Kısaca bunlar biliniyor, ortada sonuç yok.

“Jokey Kulübü'nün himayesinde olduğu sürece hiç inanmıyorum ki bizim atçılığımız uluslararası arenada olsun”

Urfa, Kocaeli veya başka bir hipodroma at götürüyorsunuz. Her bir hipodromda yanlış giden bir şeyler var. Bu şekilde atçılığı bir yere getirme şansımız hiç yok. Jokey Kulübü'nün himayesinde olduğu sürece hiç inanmıyorum ki bizim atçılığımız uluslararası arenada olsun. Gelemez çünkü bu vücuda sahip olan kimseler yok. Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın mantığı ile davranılıyor.

Oysaki bizlerin canı yanıyor.

Bizler sporcuyuz. Gün oluyor adamın birisi kalkıyor, bizlere telefon açabiliyor ve akla hayale gelmeyecek küfürler söyleyebiliyor. Biz bunları söylediğimizde ise maalesef gereken yapılmıyor veya yapılamıyor. Böyle bir ruh haliyle mesleğini nasıl icra edeceksin? O da ayrı bir mesele.

“Uçağın metal yorgunluğu gibi yorulmuş bir camiyayız”

Atın can güvenliği yoksa, jokeyin can güvenliği yoksa, at sahibinin can güvenliği yoksa, varın gerisini siz hesap edin diyorum. Uçağın metal yorgunluğu gibi yorulmuş bir camiyayız. Bu sorunlarla baş edecek, burayı daha yaşanabilir hale getirecek, yeni bir yapılanmaya ihtiyacımız var.

“Korkup yazmamak her gün ölmek demektir”

Bir kez daha söylüyorum bu yüzden özelleştirme geç kalınmış bir karardır ve söylediğimin de daima arkasında olacağım. Medya işime geleni yazarım, işime geleni yazmam mantığı ile giderse bu işin hiçbir anlamı olamaz. Korkup yazmamak her gün ölmek demektir. Bunları yaz ki düzelsin bu camia, üzerine git ki bedel ver. Sonuçta hiçbir şey yapmadım deme kendinle yüzleştiğinde.

Geçen gün Onur Öztürk anlattı, bir yarış öncesi 15 dakika geç başladı biz yağmur altında ve start önünde dolandık. 800'ün orada çukurlar vardı, onları doldurdular. Ben de ona: “peki bunu niye söylemiyorsunuz” deyince “ağabey kime söyleyelim ki, hem söylesek ne olacak?” dedi. Bir yarış seyrediyorum jokey odasında, yanılmıyorsam ALARAM idi adı. İnanın ben daha düşmeden “bu at sakat, apranti farkında değil” dedim hatta inşallah sıkıntı olmaz diye dua ettim. Aprantisinin tecrübesizliğinden atın aksiyonlarını anlayamayınca bir kamçı daha çektik ve hepimiz gözlerimizi kapattık. Öncelikle geçmiş olsun diyorum. Bu atı veterinerler önceden görebilse, anlayabilse zaten koşudan çıkaracaktılar. Avrupa'da böyle bir şeyi yaşama şansın hiç yok. Benim kardeşim Ömer'in kaskı kesinlikle standart bir kask değilmiş. Hiç unutmam yıllar önce ben Dubai'de iken buna benzer bir kask ile antrenmana girmek istedim. Beni at üzerinden indirdiler. “Git şöyle kask giy, öyle gel” dedi hipodrom ilgi-

lisi. Orada bu konulara kesinlikle taviz yok. Gel gör ki ülkemizde bu giydiğimiz kaskların gerçek anlamda standart kask olup olmadığını kim anlayacak, böyle bir tecrübesi olan bunu düşünen kim var diye soruyorum. O yüzden diyorum böyle olmaz, böyle yürümez ve bu şekilde bir yerlere varamayız.

“Belimde silahla sabah at çalıştırdım. Böyle bir şey dünyanın neresinde olur?”

Kemal ağabey sen de bilirsin, 2000’li yılların başında sırf bu olaylar yüzünden neredeyse jokeyliği bırakacaktım. Her zaman ki bildik tehditler, sıkıntılar yüzünden emin olun burada sizin vasıtanızla ilk kez açıklıyorum. Belimde silahla sabah at çalıştırdım. Böyle bir şey dünyanın neresinde olur? Silah ile spor yapmak, antrenman yapmak... Adalet ve cezalar caydırıcı olmayınca gün gelir can güvenliğinin adına silah ile de idman yaparsın, denk gelir yanında koruma tankı ile kentere kalkarsın. Bu olaylar, bu gizli veya açık tehditler her gün ve ne yazık ki hala devam ediyor. Kimse bu duruma önlem alamıyor. Sadece doğuda veya bir başka hipodromda değil, İstanbul içinde de bunlar yaşanıyor. Birbirini tehdit etmeler, aracılılarla laf sokmalar, direkt herkesin gözü önünde eyer alırken saldırmalar, daha neler neler...

Selim İpek’e sarılarak “Sen de benim kardeşimsin” dedim

Kardeşim Ömer vefat ettiğinde Selim İpek yanıma geldi ve baş sağlığı diledi. “Ağabey bilerek olmadı” dedi. Hatta çok istemesine rağmen cenazeye tepki olur diye gelemediğini söyledi. Kendisine asla kızmadığımı, bu olay benim kardeşimin kaderi olduğunu, tabii ki bilerek yapmadığımı bizim ailemizden hiçbir kimse hiçbir yerde kendisine asla bu konuyu gündeme getirmeyeceğini diyerek sahip çıktım. Hatta sarılarak “Sen de benim kardeşimsin” dedim. Bu gibi durumlarda yanlış anlaşılmasın sadece Ömer’in kazası için söylemiyorum, komiserler gereken caydırıcı cezayı verse bak bakalım bundan sonra herkes daha dikkatli olur mu olmaz mı? Vakalar olduğu müddetçe bizim bir arpa boyu yol almamız mümkün gözüküyor.

“Asli üyeliğin sona ermesi noktası bence çok daha iyi olacak”

BABA ALTAR isimli safkan kısa vade bir koşu koşacak. Yarış günü elma içine konulmuş toz doping sayılacak bir madde -kafein maddesi-... Sabah se-

yisi ahıra giriyor ve bir bakıyor ki atın yemliğinde bir elma ve içinde kafein tozu konulmuş. Yıllar geçti hatta BABA ALTAR epey oldu yarış hayatı bitti, bilahare öldü safkan. Hadi soruyorum, bu olayın neticesi ne oldu? Bunu yapanlar ortaya çıkarılabildi mi? Niçin bu gibi hadiseler hep bizim atçılığımızda yaşanıyor, niçin bir Avrupa ülkesinde bunları duymuyoruz? Bundan dolayı özelleştirme geç kalmıştır, bu camiayı denetim adına, bu olumsuz tehditler gibi sabah akşam yaşanan olayların önüne geçmenin tek çaresi atçılığımızın özelleşmesidir. Aksi halde görev süresi dahilindeki bir yetkili sorunları halının altına süpürerek bu durumu ötelemekten, geciktirmekten başka bir şey yapamamıştır. Asli üyeliğin sona ermesi noktası bence çok daha iyi olacak. Burayı alacak olan şirketler veya şahıslar, adını ne koyarsanız koyun, bundan daha kötüsü olacağını zannetmiyorum.

“Gelişen Türkiye’de atçılık nerede?”

Kemal Akyer : Özelleştirmeye senin gibi sıcak bakanlar olduğu gibi yağmurdan kaçarken doluya yakalanmak var, diye görüş beyan edenler de var. Selim Kaya : Bir şirket olarak düşünün. Siz Kemal Akyer olarak Hürköt şirketinin daha iyi para kazanması için yenilikler yapmaz mısınız? Son 14 yıldır Türkiye genelinde atçılık hariç her şey büyüdü. Köprüler, yollar, tesisler, açılışlar, eğitim, sağlık ve birçok şey... Gelişen Türkiye’de atçılık nerede? Atçılığı yöneten, düzgün yönetemedi. Medya olarak üç beş kişinin inisiyatifine bırakılmayacak kadar büyük bir camia içerisindeyiz. Dışarıdan bir gazeteci gelip giremiyor. Neden? Çünkü yasak. Girse bile sadece izin verilen kısımlarda bulunabiliyor. Oysaki dışarıdan da gazeteci gelsin, istediği yerde çekim yapsın, haber yapsın, buna izin verilmedi bugüne kadar. Niye biz kaçakçılık mı yapıyoruz da, buna izin vermiyorsunuz? Bırakın herkes dileği gibi çalışsın. Burada büyük bir kitle var. 60 bin kişi buradan ekmek yiyor, 1 milyon insan müşterek bahislere katılıyor. Radikal kararların alınması ve genç nüfusu nasıl getirebiliriz, düşüncesiyle çalışmalar yapılması gerekirdi. Maalesef bunca yıldır kimse bunu başaramadı.

“Onlardan sonra gelen jenerasyon, önceki yılların mirasını hovardaca harcadılar”

Yalnız burada bir parantez açmak durumundayım. Rahmetli CEMAL KURA, ÖZDEMİR ATMAN, ATILLA ÖZSOY, ELİYEŞİLLER, KARAMEHMETLER, KARABUCAKLAR, EKENLER'e hiçbir sözüm olamaz. Mekanları cennet olsun. Bu insanlar, yarış camiasını büyüttü ve bugünlere getirdiler. Üzülerek söylemek istiyorum ki onlardan sonra gelen jenerasyon, taş üstüne taş koymadılar ve önceki yılların mirasını hovardaca harcadılar. Yani aslı üye dediğimiz zaman hepsini aynı kategoriye koymak doğru olmaz. Kulübü iyi yönetme ve yönetememe durumu vardır, burada. Yeni nesil olarak süreci maalesef bana göre düzgün yönetemediler.

“Atçıyı adeta kurt'un inisiyatifine bıraktılar”

Kemal Akyer : Yeni nesil, taş üstüne taş koyamadı söylemi çok iddialı değil mi? Selim Kaya : Bir defa radikal kararlar alamadılar. Atçıyı yaşanan ve az önce anlattığım bazı nahoş olaylarda kaderine terk ettiler. Sıkıntılarını, kavgalarını bir otorite olarak çözemediler. Atçıyı adeta kurt'un inisiyatifine bıraktılar. Güçlü olan ayakta durdu. Garip, gurbaba, zavallı olan atçımız ise boyun eğmek durumunda kaldı. Sen atçıyı korumak kollamazsan, atçıyı düşünmezsen

burası gelişmez. Eski başkanlarımızdan Mesut Yılmaz'ın en yakını atçılığı bıraktı. Burada isim vermek istemiyorum ama benim bildiğim onlarca büyük ekürü bu sahipsizlikten dolayı kaçıyorlar. Çünkü kalite düşmüş vaziyette. Gelen bu durumu görünce fazla durmuyor.

“Kendi oğullarımın hipodroma gelmesini istemiyorum”

Her gün olay, her gün olay... Bunu gören, “ben nereye geldim” demeye başlıyor. Bu arada yanlış anlaşılmasın, bütün hipodromları kastederek söylüyorum. Her gün bir olay, bir sıkıntı olunca adamlar durmuyor burada. Bunları herkes biliyor, şahit oluyor ne yazık ki kimse dile getirmiyor. Kendi oğullarımın hipodroma gelmesini istemiyorum. Allah aşkına bu nasıl acı, sorarım sizlere? Bu camiaya yıllarını ver, bedel ver. İçerdeki bu emelleri farklı yapıdan işi sürekli tehditlere dayandıran insanlardan dolayı istiyorum ki çocuklarımız buraya gelsinler.

Kemal Akyer: TJK'nın özelleştirilmesi ile birlikte ihaleyi alacak firma, Türk atçılığı için öncelik olarak ne yapmalı?

Selim Kaya : Sil baştan başlaması gerekir. Mutfağından restoranına, pazarlamasından vitrine hatta reklama kadar ne varsa sil baştan yapması lazım. Alan şahıslar veya firmalar aldıkları zaman bir defa bu hipodromların hepsini yok edecekler. Hipodromlar şehrin göbeğine girmişlerdir. Atlar artık nefes alacak durumda bile değildirler. Sporcunun bol oksijenli bir ortamda yarışması gerekmektedir. Bırakın atları, insanlar olarak bizler artık nefes alamaz hale gelmişiz. Zavallım atlarımız nasıl durumdalar, varın siz hesap eyleyin demek istiyorum.

“Sen, uluslararası müsabakalara bu zihniyetle mi gideceksin?”

İstanbul'daki ahırların kalktığını ve bu ahırların Çatalca veya daha güzel bir ortama gittiğini düşünün. O zaman hipodrom nasıl olacak? Tabii ki daha modern, daha Avrupalı bir hipodrom yapılacak. Geçtiğimiz gün www.liderform.com.tr'de Antalya Hipodromu projesini gördüm ve çok duygulandım. Videosunu seyredirken heyecanlandım. İstanbul'da prefabrik ahırlar var, sizinde bildiğiniz üzere. Diyor-

lar ki orada yetişen, kalan bir at uluslararası enternasyonel bir yarış kazansın. Bu nasıl bir mantık? Birisi çıkıp izah etse ben de anlasam diyorum. Allah aşkına bunun izahını kimse yapamaz. Bırakın atı, bir insan orada yaşayamaz ve nefes alamaz. At nasıl nefes alsın? Sen, uluslararası müsabakalara bu zihniyetle mi gideceksin? Atlar orada çamurdan gezemiyorlar. Taş ve toprak cabası. İddia ediyorum, şimdi git çamurdan giremezsin oraya. Urfa'ya git giremezsin, Bursa'ya git giremezsin. Pistlerde çukur var, daha bunları düzeltememişiz. Atçılıkta bir yerlere nasıl geleceğiz, nasıl çağ atlayacağız? Özelleştirme gerçekleştikten sonra bunların yaşanacağını düşünmüyorum. Bir takvime bağlı olarak bu sorunların kökünden ortadan kalkacağına inanıyorum.

“Bu ülke bunu hak etmiyor”

Özelleştirme sonrasında artık atçı tehdit edilmiş, şu olmuş bu olmuş, yapanlar derhal kapının önüne konacaklar. Artık eskisi gibi “vay şu oldu, müdürün odasını toplanıp

basalım, vay protesto edelim...” Bunları yapanların ve destek verenlerin atçılık hayatı anında sona erdirilecektir. Bak bakalım ondan sonra burası nasıl yaşanılır bir yer olacak, bak bakalım herkes birbirine karşı nasıl saygılı olacak, o zaman göreceğiz. Düşünsene benim mekanımda olay çıkaracaksın, haraç isteyeceksin, tehdit edeceksin ben de sana müsaade edeceğim. Bu olacak şey değil ve özelleştirmeyi alan firma buna asla taviz vermeyecektir. Ben senin bindiğin ata şu kadar oyun oynadım ve kaybettim, parayı sen vereceksin gibi olaylar artık mazide kalacaktır. Hangi çağda yaşıyoruz da bunlarla muhatap oluyoruz. Kabul edilebilir şeyler değildir. Kısaca bu ülke bunu hak etmiyor, devlete bu kadar katkı sağlayan bir kurumda bunların yaşanmasını kesinlikle doğru bulmuyorum. O yüzden diyorum ki özelleştirme bana göre geç kalınmış bir karardır.

“Ben ve ailem kötü niyetli olsaydık TJK, sadece Ömer olayında çok büyük sıkıntılar yaşardı”

Hipodromlara hastaneler yapıldı. Allah aşkına kusura bakmayın. O kadar paraya yazık, günah vallahi. İçinde bir tane alet yok, veteriner yok, oturacak masa yok, sandalye yok. Giden bu paraya günah değil mi?

İş güvenliği kanunu çıkmış, doğru dürüst takip eden yok. Bu nasıl bir akıl, birisi bana anlatsın. Ben ve ailem kötü niyetli olsaydık TJK, sadece Ömer olayında çok büyük sıkıntılar yaşar biz dava açsak altından kalkmazdı. Ömer'in giydiği kask, kask değil. Sen niye buna müsaade ettin, diye sormak bile başlı başına yeterli bir sebeptir. O yüzden özelleştirme gereklidir, o yüzden bu camianın yeniden ayağa kalkması lazımdır. Halk arasında bir söz vardır: Ekmeği ekmeğe vereceksin, bir tane de fazla vereceksin.

“Ebediyen düşmanlık yoktur, karşılıklı çıkarlar vardır”

Kemal Akyer: Birkaç yıl önce Kurtel Ekürisi'nden ayrılmana rağmen karşılıklı yeniden bir anlaşma yaptın. Bu anlaşma, kontrat mı yoksa sözleşme olarak mı yapıldı?

Selim Kaya : İngilizlerin çok güzel bir atasözü var: Ebediyen düşmanlık yoktur, karşılıklı çıkarlar vardır. Aramızda kesinlikle resmi bir protokol yoktur. Ben de de, muhtemelen Arif Kurtel Bey'de de söz, kanundur. Her iki tarafta profesyoneldir. Onlar işlerine gelir beni bindirirler, benim işime gelmez ise binmem. Bu kadar basittir aramızdaki anlaşma. Arif Bey ile dostluğumuz ebedidir. Geçmişte birbirimize kırlmış olabiliriz. Ben de insanım, hata yapmış olabilirim ve Arif Bey'i üzümümdür veya onlar beni üzümü olabilirler ve kırlmış olabilirim. O günler artık geçmişte kaldı. Şu sıralar sıkıntımız yoktur, gayet güzel bir şekilde eküriye ivme kazandırmaya çalışıyoruz. Kısaca iki medeni insan gibi biz bunları çoktan aştık.

“Birbirimize karşı dürüst olalım”

Kemal Akyer : Yarış camiasına bir mesajın var mı?

Selim Kaya: Buradan içlerindeki iyi insanları tenzih ederek söylemek istiyorum ki lütfen birbirimize karşı dürüst olalım. Bu çok zor bir şey değil. Bizler kardeşiz, hepimiz bu camianın insanlarıyız. Birbirimizi tebrik etmeyi bilelim, birbirimize geçmiş olsun demeyi bilelim ve bunları alışkanlık haline getirelim.